

Yuvanın Rahatlığı

İçsel Mutluluğa Bir Başlangıç

Yazan
Swami B.R. Shidhar

Bütün övgüler Śrī Guru ve Śrī Gaurāᅅga'ya olsun

Yuvanın Rahatlığı

Ruhanî Yaşama Bir Başlangıç

Bu kitapçığın ilk dört bölümü
Śrī Chaitanya Sāraswat Math'ın Kurucu-Başkan-Ācāryya'sı

Śrīla Bhakti Rakşak Śrīdhar
Dev-Goswāmī Mahārāj'ın

günlük konuşmalarından derlendi
Beşinci Bölüm ise ilk olarak 1934'de *The Harmonist*'te yayımlandı

Başkan Ācāryya

Śrīla Bhakti Sundar Govinda
Dev-Goswāmī Mahārāj'ın

talimatıyla *Yuvanın Rahatlığı* önce 1992'de ardından
1994'de yeniden derlendi ve basıldı
1998 yılında ise yine kendilerinin gözetiminde hazırlanan
bu altıncı baskısı yapıldı

Derleyenler:

Śrīpad B.S. Tridaᅅđi Mahārāj & Śrīpad Mahānanda Dāsa Bhakti Rañjan
Kitabın özgün adı: Home Comfort – An Introduction to Inner Fulfilment

© Bütün haklar Sri Chaitanya Saraswat Math'ın
Başkan Ācāryya'sına aittir

Sri Chaitanya Saraswat Math, Kolerganj, P.O. Nabadwip,
Dist. Nadia, W.Bengal Pin. 741302, Hindistan
math@scsmath.com www.scsmath.com

Türkçe ilk baskı: 2005 - Saraswata Yayınları

İkinci baskı: 2019

saraswata@gmail.com turkish.scsmath.org

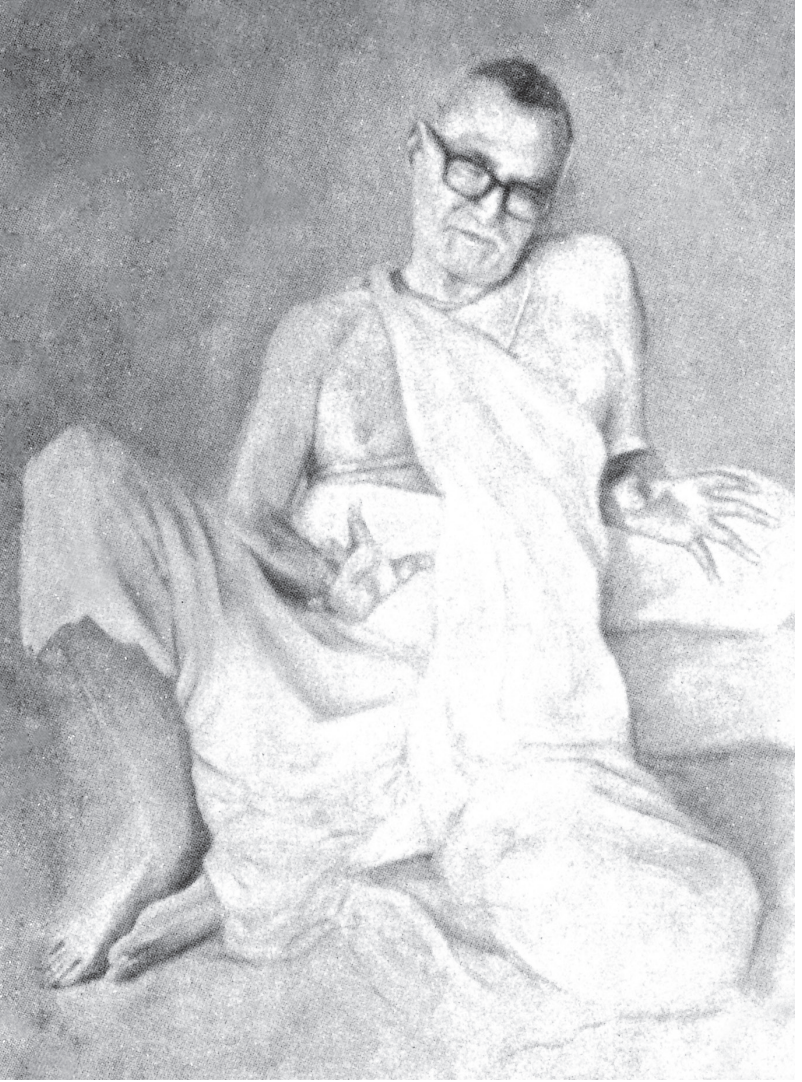

ISBN: 978-975-98204-2-8

Yazar Hakkında

Śrīla Bhakti Rakṣak Śrīdhar Dev-Goswāmī Mahārāj, Śrī Chaitanya Mahāprabhu tarafından takdir edilmiş olan özgün geleneksel aziz zinciri içerisinde yerini almış derin bilgiye sahip, kendini adanmış bir önderdir; kendisi aynı zamanda Hindistan'ın Batı Bengal eyaletinde, Nabadwip'te Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh olarak bilinen saf tanrısal aşk mabedi'nin kurucu Ācāryya'sıdır. 1941 yılında Śrīla Śrīdhar Mahārāj tarafından kurulmuş olan bu kutsal ibadet yeri bütün dünyadan, Mutlak İyi'ye teslim olmaya gelen gerçek istekliler için bir hac mücevheridir. Temsil ettiği ruhanî değerler Hindistan'ın manevî kayıtları arasında saygıyla anılmaktadır. Kendisi yalnız kutsal metinlere ansiklopedik açıdan hakimiyeti ile değil, aynı zamanda tartışmasız keskin zekâsıyla, Doğunun saygın bilge önderleri tarafından ifşa edilmiş olan kutsal arşiv hazinesinin güvenilir bir yorumcusu olarak tanınır. O, Kutsal Metinlerdeki en derin anlamı ve özü, ilerici, kapsamlı, dinamik ve yaşayan bir kavram olarak bulup çıkaran eşsiz bir kahindir.

Śrīla Śrīdhar Mahārāj, 1985 yılında, bu ölümlü dünyadan ayrılmadan üç yıl önce, kırk yıldan fazla yüreğinde beslediği kişisel bir arzuyu gerçekleştirdi; kutsal *sannyāsa* mertebesini en sevdiği, en güvendiği ve en başta gelen yardımcısı ve hizmetkârına, Śrīmad Bhakti Sundar Govinda Mahārāj'a verdi. Śrīla Śrīdhar Mahārāj, keskin zekâsıyla ve ruhsal öngörüsüyle tanınırdı ve görevinin gelecekteki ciddi gereksinimlerini de tahmin edebildi. Bu nedenle kendisinden sonra Śrīmad B.S. Govinda Mahārāj'ı kendi Maṭh'ının, Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh'ın ve ona bağlı temsilciliklerin Başkan Ācāryya'sı olarak adlandırdı.

Śrīla Bhakti Rakṣak Śrīdhar Dev-Goswāmī Mahārāj
Nabadwip Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh'in
Kurucu-Başkan-Ācāryya'sı

Birinci Baskının Önsözü

Śrīla Bhakti Rakṣak Śrīdhar Dev-Goswāmī Mahārāj'ın, Śrīla Guru Mahārāj'ımızın en yakınında bulunmuş olduğum için ve şimdi de bu kitapçığı tanıtmaya olanağına kavuştuğum için çok şanslı olduğumu hissediyorum. Śrīla Guru Mahārāj, tüm yaşamı boyunca üzerinde konuştuğu şeyleri kendi yaşantısına uyguladı. Samimi öğrenciler saf, coşku dolu ruhanî yaşamlarının başındalar ancak herkesi şahsen ziyaret etme şansına sahip değiller. Bu nedenle, böylesine bir bilgeyi herkese anlatmak üzere, modern bilim çağının olanaklarıyla kitap basıyoruz. Kitaplardan yayılan titreşim, yalnız bu maddesel dünyayı değil, manevî mekânda yerlerini bulmuş ruhları bile fethedebilir. Bu nedenle, bu yayının — *Yuvanın Rahatlığı — İçsel Mutluluğa Bir Başlangıç*'in ortaya çıkışını izlemek, son derece mutluluk verici ve tatmin edicidir. Bu kitapçık, Kutsal önderimizin tanrı inancına dayalı ruhanî yaşam konusunu anlattığı konuşmalarından derlenmiş ve onun Kutsal Görevine hizmet etmek için, buradaki öğrencilerimiz tarafından yeniden basılmıştır.

Śrīla Guru Mahārāj bu maddesel dünyadaki son günlerine kadar, koşullanmış ruhlara merhametini bazen saatler süren konuşmalarla bağışlamıştır. Onun örneğinden anlıyoruz ki son nefesimize kadar aşkın hizmet dünyasına hizmet etmek için çaba sarfetmemiz — ve aynı fırsatı başkalarına vermemiz gerekir.

Eğer bir kişi bu kitapçığı dikkatle ve içtenlikle okuyacak olursa mutlaka yararlanır, ilham bulur ve gerçek içsel mutluluğun bulunduğu o yaşama ulaşma şansını elde eder.

Tevazu ile,
Swāmī B.S. Govinda
Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh
8 Şubat 1992

*Śrīla Bhakti Sundar Govinda Dev-Goswāmī Mahārāj
Nabadwip Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh'in
Sevāite-Başkan-Ācāryya'sı*

Śrīla Bhakti Rakṣak Śrīdhar Dev-Goswāmī Mahārāj

BİRİNCİ BÖLÜM

Lütfen anlatacağım şeyleri tüm dikkatinizle dinleyin. Konuyu sizlere bilimsel bir şekilde, genel anlamda ve bütün din anlayışlarından bağımsız olarak anlatmaya çalışacağım.

Her şeyden önce yaşamın üç boyutu olduğunu anlamamız gerekir: maddesel zevk alma boyutu, vazgeçme boyutu ve adanma boyutu. Zevk alma boyutu hemen hepimizin şu anda içinde olduğumuz ortamdır. Maddesel zevk demek; kullanma, sömürme demektir ve bu boyutta hiçbir şey sömürü olmadan var olmaz:

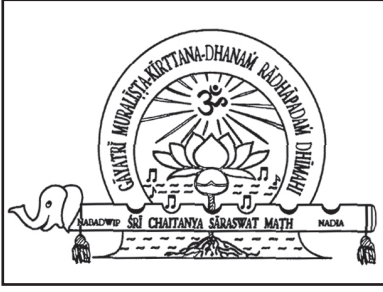
**ahastāni sahaṣṭānām
apadāni catuṣpadām
laghuni tatra mahatām
jīvo jīvasya jīvanam**

"Elleri olanlar, elleri olmayanlarla beslenirler. Dört ayaklı hayvanlar otla, bitkilerle v.b., ile beslenirler ve büyük olan küçük olanla beslenir." Her şey yaşama doludur: bitkiler, ot ve ağaçlar da can taşır, ancak hiçbiri bu mekândaki varlığını sömürü olmadan sürdüremez.

***Maddesel zevk
demek, kullanma,
sömürme demektir ve
tepkiseldir.***

Burası sömürü boyutudur. Newton'un üçüncü yasasına göre her eylemin karşısında, eşit ve zıt bir karşı eylem yer alır. Kişi çevresini kullandığı zaman borca girmiş olur ve bu borcu ödemek için aşağıya inmesi gerekir. Böylece bu sömürü boyutunda bir sürü *jīva* (ruh) etki ve tepkiye bağlı olarak bir aşağı, bir yukarı giderler. Toplum en son noktaya kadar sömürme çabası içindedir; her yerde başkaları pahasına yaşamı sürdürme çabası hakimdir. O olmadan yaşam sürmek olanaksızdır çünkü burası sömürü boyutudur.

İnziva rüyasız uykuya benzer, oysa Merkezi aramak için uyanmamız gerekir.

Budistler, Jain'ler, Śaṅkara'nın müritleri ve daha pek çokları bu sömürü tuzağından kurtulmanın ve içinde sömürüye yer olmayan, etki ve tepki olmayan bir yaşam bulmanın çabası içindedirler. Etki ve tepkiden sakınmak için de bir tür inziva, vazgeçmişlik hâli bulmaya çalışırlar ve rüyasız uyku hâline benzer bir anlayışa, *samādhi*ye ulaşırlar: yani nesnel dünyadan tamamen uzaklaşıp öznel boyutta kalma hâlini benimserler. Duyularının daha alt boyuta geçmesine izin

vermeden sürekli olarak öznel konumda kalırlar, bu da bir tür rüyasız uyku hâli gibidir.

Vaiṣṇava'lar yani Tanrının Yüce Şahsına hizmet edenler ise bir başka dünyanın, adanma dünyasının var olduğu görüşündedirler. Kendini adama, sömürünün tam tersidir. Maddesel boyutta her unsur çevreyi kendi çıkarı için kullanmak ister; oysa kendini adama boyutunda, her birim çevreye hizmet etmek ister; o boyuttaki yaşamın anahtarı yalnız çevreye hizmet değil Merkez'e hizmettir. Bizler organik bir bütün içerisinde yaşamaktayız, bu nedenle her bir nokta organik merkeze sadık kalmak zorundadır. *Śrīmad Bhāgavatam*'da ağacın köküne hizmet etme benzetmesi bunu açıklar:

**yathā taror mūla-niṣecanena
tṛpyanti tat-skandha-bhujopasākhāḥ
prāṇopahārāc ca yathendriyāṇām
tathaiva sarvārhaṇam acyutejyā**

Vedik yazında da şu ifadeye rastlarız, "Onu bilince, her şeyin bilindiği şeyi bulmaya çalışın."

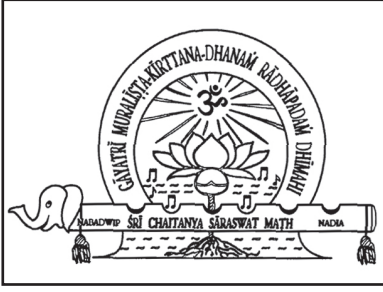
yasmin jñāte sarvvamidam
vijñātam bhavati
yasmin prāpte sarvvamidam
prāptam bhavati
tad vijijñāsasva tadeva brahma

Bir merkezî nokta vardır. Onu bilince her şey bilinir, ona ulaşılnca her şeye ulaşılır. Kısacası bu Vedik öğüt o merkezi bulmaya çalışmak içindir. O halde, o Merkezi bulmaya çalışın. Başlangıçta bazıları bunun gülünç bir iddia olduğunu düşünebilir. “Birini bilerek her şey bilinir, birini elde ederek her şey elde edilir—bu da ne demek? Böyle bir şeyi ancak bir deli söyleyebilir!” Bu yüzden *Śrīmad Bhāgavatam*’da bir benzetme yapılmıştır: bir ağacın köküne su verdiğiniz zaman, bütün ağaç beslenir, benzer şekilde, eğer Merkeze hizmet ederseniz her şeye hizmet edilmiş olunur. Bu gerçekten de mümkündür ve bunu yapmak, adanmışlık boyutuna girmek demektir. Sömürme ve vazgeçme boyutlarından uzak durarak adanmışlık boyutuna girmeye çalışın. *Ātmā*, yani gerçek ruhunuz, o boyutun bir üyesidir. Gerçek dünya orasıdır, oysa burası o dünyanın çarpık yansımasıdır.

***Kendini adama
boyutundaki yaşamın
anahtarı Merkeze
hizmettir.***

Gerçek dünya her bir unsurun kendisini Merkez adı altındaki bütüne adadığı yerdir. Nasıl sağlıklı bir bedende her bir atom tüm bedenin yararı için çalışırsa öyle. Eğer bir atom kendisi için çalışırsa, işe aşırı sömürme girer ve böyle belirli bir yerin çıkarı için yapılan kişisel işler kesinlikle kötülükle biter. Bedenin her parçasının, her bir atomun, tüm sistemin iyiliği için çalışması gerekir. Bir Merkez gerçekten de vardır ve her bir atom onun rehberliğinde çalışacaktır.

İlk Neden kendi başına ve kendisi içindir.

Merkezin durumu nedir? *Bhagavad Gītā*'da şöyle denmektedir;

**sarvva-dharmmān parityajya,
mām ekam śaraṇam vraja**
(Bg. 18.66)

Kr̥ṣṇa Kendi durumunu açıklıyor: "Tüm *dharmmaları* (görevleri) bırak ve sadece Bana teslim ol."

Şimdi bu anlayışı başka bir açıdan ortaya koymak istiyorum.

Hegel iyi bir Alman felsefeciydi. Felsefesi mükemmeliyetçilikti. Düşüncesine göre Mutlak Gerçek; her şeyin İlk

Nedeni, iki niteliğe sahip olmalıdır. Nedir bunlar? O, *Kendi başına* ve *Kendisi için* olmalıdır.

Lütfen dikkat etmeye çalışın. Kendi başına demek, O kendi varoluşunun nedenidir demektir—Onu başka birşey yaratmadı.

Eğer Onu başka birşey yaratmış olsaydı, o yaratıcının önemi öncelikli olurdu. Bu nedenle, Mutlak olmak için Onun *anādi* olması yani ebedî olarak var olması ve başka birşey tarafından yaratılmamış olması gerekir. Mutlak bu özelliğe sahip olmalıdır.

İkinci nitelik şudur; Mutlak Gerçek, *Kendisi içindir*. Kendisini tatmin için vardır, başkasını tatmin etmek için değil. Eğer Onun varoluşu başka bir varlığı tatmin etmek için olsaydı, o zaman ikincil konuma düşerdi ve Onun tatmin etmek için yaşadığı o varlıklar birinci plana geçerlerdi.

O halde Mutlak bu iki niteliğe sahip olmalıdır: O Kendi nedenidir ve yalnız Kendisini tatmin için, Kendi amacını gerçekleştirmek için vardır. Mutlak Kendi başınadır ve Kendisi içindir. Eğer bir tek ot kıpırdıyorsa Mutlak'ın amacını

gerçekleştirmek için kıpırdar. Her şey, her olay ve gerçekleşen her şey Onu tatmin etmek için olmalıdır. Öyleyse gerçek akış *Onun lîlâları*, Onun oyunları olmalıdır. Oysa bizler farklı çıkarlar tarafından, aile ya da ülke ile ilgili, sosyal ya da insanlıkla ilgili çıkarlar tarafından yönlendiriliriz.

Ama sonsuzluk göz önüne alınır, tüm bunlar çok küçük bir bölümdür ve bizler buna benzer farklı çıkarlara göre hareket ederiz. Bu sayısız farklı çıkarlar arasında çatışmalar oraya çıkar, bu da sorun yaratır. Oysa bizlerin, şu sözüm ona özel çıkarlarımızı bırakmamız gerekir, yanlış algılamaktan kurtulmalıyız ve bütün için hareket eden bir birimin sahip olduğu işleve ulaşmaya çalışmalıyız.

Bhagavad-gîtâ'nın sonunda Kṛṣṇa şöyle der "*Sarva-dharmān parityajya* — şu anda yerine getirmek zorunda olduğunuzu düşündüğün tüm görevlerinizi bırak ve — *mām ekaṁ śaraṇaṁ vraja* — Benim ayaklarıma teslim ol."

ahaṁ tvām sarvva-pāpebhyo
mokṣayiṣyāmi mā śucaḥ

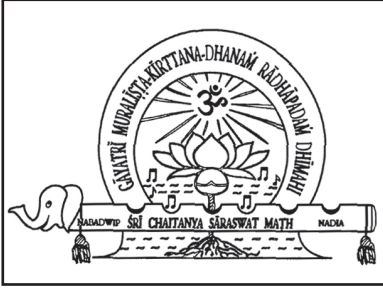

***Mutlak Kendi
nedenidir ve yalnızca
Kendisini tatmin için
vardır.***

"Ben seni, idrakinin ötesinde tüm dertlerinden kurtarıyorum."

Başka bir deyişle, Merkeze sadık kalmayı aklından çıkarmamalısın. Şu anda her görevin belli çıkarlar ve ilgiler içindir, ancak ilginin belli alanlarla özdeşleştirmekten vazgeç ve tamamen organik bütünün çıkarıyla bütünleş.

Görürüz ki, bir polis memuru kendi çıkarı için sadece üç rupi bile olsa cezalandırılır. Oysa ülkenin çıkarı için bir sürü kişiyi öldürse ödüllendirilir. Aynı şekilde, bütünün doyumu için yapılan her şey

Bizler tüm evrenin parçalarıyız ve görevimiz bütünüün yararı için çalışmaktır.

iyidir, ancak kendi çıkarınız için, ya da yakın dostunuz için birşey yapıyorsanız ceza görmek zorundasınız. Bir işyerinde kendi kişisel amacımız için rüşvet almaya hakkımız yoktur, aynı şekilde greve gitme, iş gücünü durdurma hakkımız da yoktur, çünkü o zaman işyeri darbe yer.

Ne sömürme ne de vazgeçme (el çekme) bir işe yarar. Sömürme kötüdür; greve gitme hakkımız olmadığı için vazgeçme de kötüdür. Organik bir bütünde ortak çıkar, herkesin kendisini Merkeze adamasıyla elde edilir. Merkeze demek,

12

bütüne demektir. Midemize yiyecek doldurunca, mide doğru bir şekilde, gereksinime göre her köşeye besin gönderir. İşte bu tür yaşam *Vaişnavizm'dir*. Bir organik bütün vardır ve bizler de Onun parçasıyız. Bütünle bağlantılı olarak belli görevlerimiz vardır ve bu da bütüne kendini tam anlamıyla adamaktır. Besini gözümüze, burumuza, kulağımıza ya da başka bir yerimize değil, midemize göndeririz. Ancak o zaman besin doğru bir şekilde dağılır ve tüm organizma sağlıklı olur. Hepimiz bütün bu evrenin parçalarıyız ve görevimiz bütün için çalışmaktır. İşte bu aşktır, kendini adamadır, teslimiyettir. Peki bunu nasıl bileceğiz? Kutsal metinlerden yardım alacağız, o mekândan gelen ve uyumlu olmamızı sağlayacak olan pek çok aziz ve aracıdan yardım alacağız.

En üstün uyuma sahip din, Mahāprabhu Śrī Chaitanyadev tarafından açıklandı. O, aşkı açıklarken *Śrīmad Bhāgavatam'*, yani Kutsal Metinlerin özünü temel aldı. Böylece Mahāprabhu enerji ya da gücün en üstün şey olmadığını, bilginin bunların üzerinde olduğunu anlattı. Bilgi, gücü kontrol

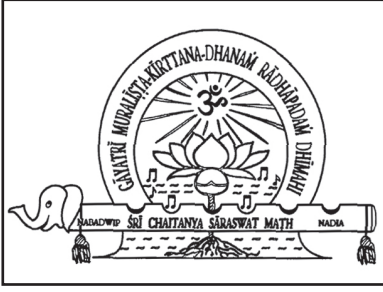
edebilir ve yararlı sonuçlar yaratabilir, ancak bilginin kendisi de alt düzeydedir: onun üzerinde aşk ve şefkat vardır, bu en üstün olandır. Bize bilgi değil, güç değil, sadece aşk yaşamsal mutluluk sağlar.

Merhamet adaletten daha üstündür. Adalet yalnız yasalara, kurallara gerek duyulan yerde vardır. Ama Mutlak Yöneten'in, yani Mutlak İyi'nin mekânında kaygıya, korkuya yer yoktur. O Mutlak İyi'dir, Mutlak Sevgi ve şefkattir, işte orası evimizdir! Tanrı'ya, Yuvamıza dönelim. Yuva ne demek? Yuva bizim iyiliğimizi isteyenlerin arasında olduğumuz yerdir. Biz eğer kendi yararımızı düşünmüyorsak aldığımız orada bize ilgi gösterecek olanlar o kadar çoktur ki—aslında tüm çevre bize sahip çıkacaktır—işte orası bizim yuvamızdır. Orası Mutlağın ülkesidir, Onun hizmetine, yani en üst mertebeye ulaşabiliriz ve orada var olan şefkat, sevgi, uyum ve güzelliği görebiliriz. Tüm bu nitelikler birbirlerine benzerler ve İlk Neden'in, İyi'nin yapısını oluştururlar, gitmemiz gereken yer işte orasıdır.

İlk Neden'in yapısını şefkat, sevgi, uyum ve güzellik oluşturur.

İrademizi kötüye kullanarak yolumuzdan her nasılsa ayrıldık, ama şimdi bize sesleniyorlar, "Evine gel, Tanrı'ya dön, en üstün konuma, sevgi ülkesine gel." Genel olarak ve özetleyerek size sunduğularımın hepsi, *Bhagavad-gītā*'da ve *Śrīmad Bhagavatam*'da yer alan Kṛṣṇa kavramıdır, Śrī Chaitanyadev tarafından aktarılan kavramdır. Śrī Chaitanya Sāraswat Maṭh ve bütün Gauḍīya Misyonu yalnız bunu anlatır. "Merkeze git, yaşamını tamamen Merkeze adanmak üzere kullan, Merkez adaletin üzerindedir. Merhametlidir, şefkatlidir, sevgi doludur ve güzeldir."

***Sadece özgür
irademizi kötüye
kullandığımız için bu
sömürü boyutuna
girmiş bulunuyoruz.***

Bu, *Vaiṣṇava* dininin, *Śrīmad Bhagavad-gītā*'nın ve *Śrīmad Bhagavatām*'in ardındaki genel anlamdır ve tüm din kavramlarının kısa bir tarihçesidir; sömürme, inziva ve adanma, yaşamın üç boyutudur; ve ruh adanma boyutunun bir üyesidir. Ruhların hepsi adanma birimleridir ancak sınırlı iradelerini yanlış kullanarak sömürü dünyasına girmişlerdir. Buddha, Jain, Pareśanāth ve diğerleri bu ortamdan çekilmek isteyenlere, sömürünün esaretinden — etki ve tepkiden — kurtulmak isteyenlere tam inziva önererek yardım etmişlerdir. Ruh inziva-

ya çekildikten sonra mutlu yaşayabilir demişlerdir. Yine de sömürü tuzağına tekrar düşme olasılığı vardır. Oysa, gerçekten özgür ruhların yaşadığı yerde var olanların hepsi adanmış birimlerdir. O mekânda aralarındaki uyumu sağlayan ve ayakta tutan nedir diye baktığımızda hepsinin bütün için çalışmakta olduklarını ve bütünü de Mutlak İyi tarafından temsil edildiğini görürüz. Bunların tümünü anlamamız gerekir, bunun için de insan olarak doğmuş olmak çok önemlidir. *Sādhuların*, azizlerin ve araçların yardımı ile bu esaretten kurtulmak ve sevgi, kendini adama ve şefkat ülkesine girmek için elimizden geleni yapacağız.

Bizler bazı kitaplar yayınladık ve dinin tüm ontolojik yönlerini doğru ve çok daha detaylı bir şekilde anlamamıza yardımcı olacak pek çok kadim yazıt da mevcuttur.

İKİNCİ BÖLÜM

Yuvamız özgürlükle doludur, çok daha rahattır, orada her şey mevcuttur. İnançın, sevginin, şefkatin doğal bir alışverişi vardır. Bunu kavramak imkansızdır. *Upanişadlar* şöyle der, "Düşünülmesi imkansız olan boyutu mantığınızla sınamaya kalkışmayın. O boyut gerçekten de düşünce kapasitenizin ötesindedir. Bu boyutta farklı bir dizi yasa yürürlükte. Sizin bu dünyadaki matematiksel hesaplarınız ve vardığınız sonuçlar; noktalar, düzlemler ve katı maddelerle ilgilidir. Siz şu anda katı maddeler dünyasında bulunan birisiniz ve noktalarla, düzlemlerle olan soyut ilişkiniz ise sınırlıdır, bu yüzden nasıl olur da hiçbir bilgiye sahip olmadığınız daha üstün şeyler hakkında akıl yürütebilirsiniz? O ülkedeki yaşam biçimi ve oradaki yasalardan haberiniz yok, bu nedenle tartışmaya çalışmanız imkansız. O mekân tamamen farklı bir yapıya sahiptir."

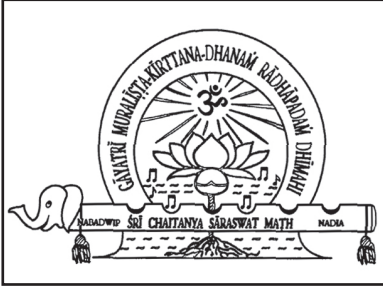
Eğer anlayışınız suyla ilgili yasalarla sınırlıysa nasıl olur da hava ile ilgili yargıda bulunabilirsiniz? Aynı şekilde, yalnız hava ile ilgili yasaları bili-

Bizler katı maddeler dünyasının sakinleriyiz, oysa daha üst boyut çok daha farklı bir yapıdan oluşmuştur.

yorsanız nasıl eter ile ilgili yargıda bulunabilirsiniz. Bu nedenle, deneysel laboratuvarınıza, düşünce kapasitenizin ötesindeki unsurları dahil etmek için acele etmeyin, bu aptallık olur.

Yüksek şeyler gerçekten de mevcuttur, ancak bu dünyadaki insanların çoğu bu şeyler hakkında bilgiye sahip değildirler. Bizler gerçekten de deneyimcileriz ve bir şeyler biliyoruz ancak belli ölçüde ve standartta. Ulaşabileceğimizin ötesindeki şeyler hakkında akıl yürütmeye kalkışmamalıyız. Ama eğer o

Daha üstün şeyleri onlara gerçekten de vakıf olan kişilerden öğrenmemiz gerekir.

boyut hakkında gerçekten deneyim sahibi olanlar bize yaklaşır ve bilgi verirlerse, o zaman kıyaslama yapabiliriz: "Eter hakkında belli bir deneyime sahip olan şu kişi bunları yazmış; deneyimi olan ve bazı deneyler uygulamış başka bir kişi ise başka bir şekilde açıklama yapmış." Böylece, onların araştırmaları ve konuya yakınlıkları sayesinde belli bir görüş elde edebiliriz.

Teleskoplar hakkında araştırma yapanları, elde ettikleri bulgulara göre kıyaslayabiliriz. Bir araştırmacı kendi teleskopu ile bir çeşit deney yapar, başkaları da kendi teles-

kopları ile deney yaparlar. Bizler de onların bu deneyleri hakkında bilgi sahibi olabiliriz. Teleskoplar ve deneylerden bize ulaşan bilgi ile, belli bir teleskopun diğerlerinden daha güçlü olduğu, bir diğerinin ise belli alanda daha güçlü olduğu sonucuna varabiliriz. Bu yüzden, kendi teleskopumuz olmasa bile, kendi duyularımız ötesindeki teleskop aracılığı ile elde edilmiş olan bulguları sınırlı olarak kıyaslama kapasitemiz vardır.

Kutsal metinlerde zihnin, ya da ruhun "teleskopu" tarafından keşfedilen daha üstün şeylerden söz edilmektedir. Bu konular azizler tarafından bilinir, bizlerin de o ülkeye girebilmek için onlardan yardım almamız gerekir. Şu anki konumuz, daha üstün mekânla ilgili deneyim kazanmaya uygun değildir. Ancak daha sonra, azizlerin ve kutsal metinlerin yardımı ile, bizler de bu tür bir teleskopa sahip olacağız, böylece daha üstün deneyim kazanabileceğiz.

**sve svedhikāre yā niṣṭhā
sāgunāḥ parikīrtitāḥ**

"Dikkatinizi kendi boyutu-
nuza vermeniz, takdire değer-
dir."

**acintyaḥ khalu ye bhāvā
na tāms tarkeṇa yojayet**

Tartışma ruhunun herşeyi
gölgelemesine izin vermeyin.
Tartışma bir yere götürmez:
hiçbir inancı tartışarak açık-
layamayız. Manevî ülke
acintyadır yani idrakimizin
ötesindedir, buna rağmen yine
de kendi kapasitemize, inan-
cımıza ve farkındalığımıza göre
anlamaya çalışmalıyız. Hep-
sinin de üzerinde, zihnimizde
güzelliğin güzel, gerçeğin ger-
çek olduğu düşüncesine yer
vermeliyiz, ancak buradan elde
ettiğimiz herhangi bir standardı
daha üstün olan o mekâna uyar-
lamamalıyız.

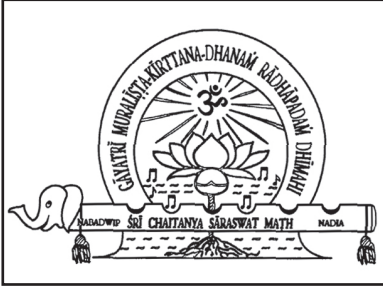
Eğer bir kişinin gözleri gör-
müyorsa ve başka biri de göre-
biliyorsa, doğal olarak kör olan
görebilenden yardım alacaktır.
İçimizde olan biten şeyleri de
göremiyoruz, görebilsek dok-
tora danışırmıydık? Doktor
bizlerin göremediğini görebil-
ir: hastalığa tanı koyar ardın-
dan da belli bir tedavi uygular.
Kaçınılmaz olarak ona saygı
duyarız ve yardımları için kar-

***Körlüğümüzü orta-
dan kaldırması için
bir uzmana ihtiyaç
duyarız.***

şılığında biz de ona bir şeyler
veririz—burada mantığa aykırı
olan bir şey yoktur.

Guru ihtisas sahibi bir dok-
tordur; onun niteliklerini, söy-
lediklerinin gerçek olduğunu,
hayal ürünü olmadığını gördü-
ğümüz zaman anlayacağız. Bu
görüş gözümüzün ne kadar
açık olduğuna bağlıdır. Ehil bir
doktor tarafından tedavi edilen
kör biri yavaş yavaş görmeye
başlar, "Evet, birşeyler görüyo-
rum. Şimdi görme ile ilgili bazı
deneyimler ediniyorum." Artık
o andan başlayarak diğer kör
insanların spekülatif düşün-
celerine aldırış etmeyecektir,

***Hiç kimse mutlu,
refah içinde ve bilinçli
olarak yaşamak
istediğini inkar edemez.***

doğrudan kendi görme kapasitesine sahip olacaktır. Görmeye başlayınca, kullanılan ilacın gerçekten etkili olduğunu anlayacaktır.

Bilimsel anlayış da buna benzer. Geçmiş yıllarda Faraday elektriği bulduğunda pek çok kişi gülmüştü, "Bu da nesi? Sadece merak ürünü. Şu elektrik denen şeyden ne yarar sağlanır ki!"

Okumuş olduğum bir yazıda Faraday buluşunun etkilerini göstermek için bir deney sergilemişti. Bir makineyle elektrik üretmiş ve bu elektrik akımı ile kağıt parçacıklarının

nasıl hareket ettiklerini göstermişti. Pek çok kişi bu gösteriden memnun kalmıştı, ancak bir kadın izleyici şöyle dedi, "Bay Faraday, bütün bu gösteriden sonra sizin bu lüks oyununuzdan pratikte nasıl yararlanacağımızı söyler misiniz?"

Faraday şöyle cevap verdi, "Sayın bayan, lütfen siz bana söyler misiniz, yeni doğmuş bir bebeğin bize ne yararı vardır?"

Bilim adamının anlatmak istediği şeydu, bebek doğduğu zaman ona bakmak zorundayızdır, ama büyüdüğü zaman, enerjisinden bir iş ortamında yararlanılacaktır. Aynı şekilde, bazıları Tanrı bilincinin bir lüks, bir tür moda ya da oyun gibi —pratikte uygulanabilir ve doğrudan yararlanılabilir olmadığını düşünürler. Ama Tanrı bilinci yoğunlaşınca bunu deneyimleyenler, diğer bütün faaliyetlerin, çok önemli gibi görünseler de hiçbir değerinin olmadığını anlarlar. Neden? Çünkü sonuçta hepimiz yaşamak isteriz, ölmek istemeyiz.

Yaşamak hepimizin temel ihtiyacı ve genel ihtiyacıdır. Kimse yaşamak istediğini inkar edemez, üstelik sadece yaşa-

mak değil mutlu, doğru dürüst ve bilinçli yaşamak. Dahası her türlü dertten ve sıkıntıdan da uzak kalmak isteriz.

Bir insanda Tanrı bilinci ortaya çıkınca net olarak görebilir, "Neden herkes bu mad-desel dünyada kıyasıya bir yarışın içinde? Herkes mutlu olmak istiyor ama hepsi de hayal gücünün ürünü olan bir sanrının ardından koşuyor."

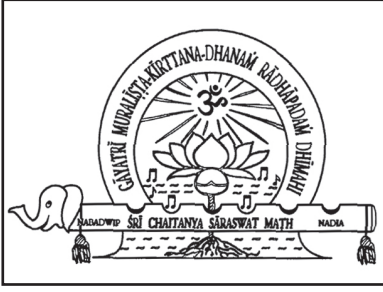
Mutluluk asla ölümlü şeylerle bir arada olamaz. Bizler ölümlü dünya ile alışveriş içindeyiz, ancak o bizlere doyum sağlayamaz; yalnızca enerjimizi tüketir. Bir taraftan elimize geçeni, diğer taraftan kaybederiz. Akıllı bir kişi yaşam ilkesi olarak bu tür bir enerji kaybını ne hoşgörü ile karşılamalıdır ne de kabullenmelidir. Bu akıllı kişi yaşamın başka bir boyutu olduğunu görebilir. Bir oyun alanına benzeyen bu ölümlü dünyanın taraftarı olmadığını görebilir. Şöyle hisseder, "Ben ölümsüzüm. Ben ebedî dünyanın bir parçasıyım, ancak her nasılsa varoluşun bu ölümlü yönüne tutsak oldum. Öyleyse, bu ilişkiyi üzerimden silkeleyip atar atmaz, normal konumunda olacağım." Kendi özünün—yani ruhunun, hissedenin, idrak edenin—aslında

Ölümlü dünya gerçek doyum sağlayamaz, sadece enerjimizi kaybettirir.

başka bir toprağın üyesi olduğunu, ancak acı veren şu ölümlü dünyaya tutsak olduğunu anlayacaktır. Burası dertle dolu bir dünyadır. O ise farkındalığının gücü ile, ölümsüz boyuta doğru ilerlemede gelişme kaydedecektir.

Olumlu kanıtlar karşımıza çıktıkça emin olacağız, "Şimdi bunları görüyorum ve bunları duyuyorum ve bu deneyim beni çevreleyen şu dünyadan çok daha gerçek. Dünya belirsiz, oysa şimdi gördüklerim ve duyduklarım ondan çok daha gerçek."

Ruh, içgözlem yoluyla daha üstün yapıya sahip olan ölümsüzlük ülkesinin idrakine kavuşur.

Ruhla, Tanrı ile ve Tanrı'nın ülkesi ile doğrudan ilişki içinde olmak mümkündür. Şu anda yaşamakta olduğumuz yer dolaylı ilişkiler boyutudur: önce göz, kulak, v.b. deneyim depolar, sonra bizler bu dünyanın doğrudan deneyimini kazanma fırsatı bulmadan önce o deneyim zihne gider. Oysa ruh söz konusu olduğunda, başka hiçbir araç olmadan her şeyi doğrudan hissedebiliriz.

Mikroskoptan baktığımızda bir şey görürüz, çıplak gözle baktığımızda başka bir şey görürüz. Aralarında bir fark vardır. Gözümüzle, kulağımızla, yani duyularımız aracılığı ile bu dünya hakkında bazı deneyimler elde ederiz. Ancak sıra ruhla ilgili deneyime geldiğinde, olumsuz yönde "ilerlemekten" vazgeçtiğimiz zaman şunları hissedebiliriz, "Ah! İşte ruhun yapısı bu." Hiçbir aracın yardımına gerek duymadan, doğrudan kim olduğumuzu hissedebiliriz.

Ruh kendisini görebilir, kendi üzerinde konsantre olabilir ve iç gözlem yoluyla kendi gerçek yapısını anlar. Ruh iç gözlem yoluyla, başka bir aracın yardımı olmadan kendisi hakkındaki tüm kavramları doğrudan algılar. Ve o zaman kendi ülkesini idrak eder: daha üstün yapıda olan bir toprağın, bir ülkenin idrakine ulaşır. Ve o olumlu tarafta şunu anlar: "Ben ölmem."

Maddesel boyut, yanlış ifade ve yanlış anlama boyutudur. Ancak daha üstün boyutta yanlış anlamaya yer yoktur. Bir kez oraya kabul edilince, kavrayışımız kısmen de olsa net ve doğru olacaktır. Bu deneyimi

edinen kişi ikna olacak ve kararlılıkla daha ileriye gitmek isteyecektir.

Sokrates ruhun ölümsüz olduğunu hissedebilmişti. Bu duygusu öylesine yoğunu ki maddesel dünyada kendi yaşamına hiç değer vermedi. Bu dünya ile olan bağlarını, ilişkilerini aldırılmazlık havasıyla kopardı çünkü ruhun ölümsüzlüğüne olan inancı tamdı. İsa da Tanrı'sından öylesine emindi ki bu dünyanın mutluluk ya da zevklerine hiç kapılmadı: tümünü reddetti.

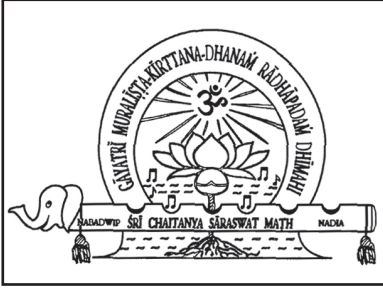
Bu maddesel göz için görünmez olan, ancak bilgi gözü ile görülebilen o kadar çok şey var ki! Bilgi gözü maddesel gözümüzün göremediği pek çok şeyi görebilir. Aynı şekilde, her şeyi farklı ve daha olumlu görebilmemizi sağlayan daha derin bir bakış vardır: "Gel ve gör!" Göz, önünde katarakt varsa göremez, katarakt alınınca görebilir. Cehalet kör olmamıza neden olan katarakt gibidir. Bu hâldeyken, görüş alanımız yüzeyseldir; oysa daha derin bir bakış pek çok şey görebilir. Bilgi gözü ile desteklenen göz çok şey görür—derinlere, daha derinlere dalar.

Derin bakış açısı sayesinde daha farklı ve daha umut verici bir şekilde görebiliriz.

Halihazırda gördüklerimizin hiçbir değeri yoktur. Gerçek değer, derin görüşle görebilen kişide bulunur. Ayrıca herkes eşit değildir: akıllı, daha akıllı ve en akıllılar var... Dereceler var, bakan kişi de kendi kapasitesi ölçüsünde görecektir.

Şu anda, bu ölümlü dünyanın üyeleri olduğumuzu anlamak kolaydır, ama bizi buraya ne bağlıyor? Buraya üye olan bedenimizdir. Bedenin üzerine çıkarsak zihne gidebiliriz, ardından akla ve sonra da ruha ulaşabiliriz. Ruhların yaşamakta oldukları boyutun ebedi olduğunu ve ruhun kendisinin

***Arayışımız sırasında
gerçekten kendimize
ait bir yuvamız
olduğunu ve tam
anlamıyla mükemmel
olduğunu göreceğiz.***

de ebedî olduğunu anlarız. Oradan, tüm düşüncelerimizin kaynağı olan Yüce Ruhuna başlayabiliriz. Yüce Ruh bütün ışınların kaynağı olan güneşe benzetilir. Bir ışın bulunca, tüm ışınların yayıldığı güneşe yaklaşabiliriz. Bunun gibi, kendimizle ilgili kavramdan yola çıkarak, kendimizin bilincin parçacıkları olduğumuzu bilerek, süper-bilinç, süper-bilgi ve süper varoluş boyutunu arayabiliriz. Böylece en üstün nedene, her şeyin kaynağına doğru ilerleyebiliriz.

Ama kendi keyfimizce ve özgürce yol alamayız. O boyuttan gelecek bir tür yardıma kaçınılmaz olarak gereksinim vardır. Bu yardım *Guru* şeklinde, *Vaişnava*'lar şeklinde ve o toprağın başka araçları şeklinde karşımıza çıkar. Onların yardımı ile amaca doğru şaşmadan ilerleyebiliriz.

Şu anda gözlemlediğimiz her şeyin adeta efendisiyiz. Oysa gözlemlediğimiz ne varsa hepsi geçici, ölümlü ve tepkiseldir. Dikkatle bakarsak her şeyin tepkisel olduğunu görürüz. Bugün hoşla giden, daha sonra acıya dönüşür. Bu nedenle başka yerde iyi bir ortam aramalıyız. Yuvamızı kurabileceğimiz iyi bir yer bulmalıyız. Arayışlarımız sırasında kusursuz bir yuvaya sahip olduğumuzu anlayacağız.

"Yuvama, Tanrı'ya dönüyorum, evime, tatlı, güzel yuvama dönüyorum." Eğer şansımız varsa ve o ülkenin araçlarının, Tanrı'nın yardımcılarının lütfu ile az da olsa katılmamıza izin verilirse, içimizde bu tür duyguların uyandığını fark ederiz. O doğru toprağa götürülürüz ve orada gerçek yuvamızın ne olduğu konusunda somut ve

tanıdık bir kavrama sahip oluruz. Bu şekilde, o tarafa doğru ilerleriz. Başlangıçta bilinmez bir bölgeye gitmekte olduğumuzu düşünebiliriz: "İçinde bulunduğum şu dünyada etrafımda sayısız canlı varlık var, oysa gitmeye çalıştığım yer belirsizliklerle dolu. Hayal ürünü ve soyut gibi görünüyor." Ama yolculuğumuza başlayınca, neredeyse tüm varoluşun orada olduğunu ve o taraftaki her şeyin gerçek olduğunu anlayacağız. Bu maddesel tarafın ise eksik ve sınırlı olduğunu ve gerçeğin burada sadece zerre kadar yer aldığını göreceğiz.

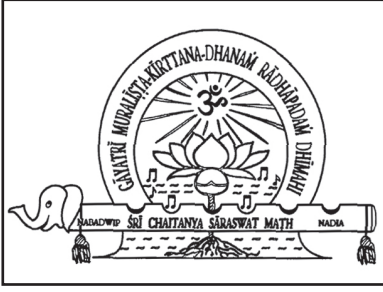
Buradan bakınca, varoluşun çoğu burada ve Sokrates, Muhammed, Buddha v.b., gibi çok az sayıda özel ruh ölümsüzlük ülkesinde diye düşünebiliriz. Ama zamanla anlarız ki üst dünya burada gördüğümüz maddesel tarafla kıyaslandığında son derece büyüktür. Bir ülkede bazı kişiler hastanelerde ve hapishanelerde nasıl acı çekiyorlarsa, aynı şekilde, bazı kişiler bu maddesel dünyada ceza çekmek için bulunmaktadırlar. Bunu zamanla anlayacağız. Bu anlayış netleştikçe ilerlemek için daha çok cesare-

Yolculuğumuza başlayınca, neredeyse tüm varoluşun orada olduğunu ve o taraftaki her şeyin gerçek olduğunu anlayacağız.

timiz olacak ve daha büyük bir hızla yuvamıza koşacağız. Haydi evimize gidelim. Eve yaklaştıkça hızımız daha da artacak, "Ah! İşte benim ülkem!"

Şu anda dışarıdayız ve zihnimiz de dışarıya odaklanmış durumda. Çaresizlik içinde hareket ediyoruz. Umudumuz yalnız kutsal elçilerin lütfuna bağlı. Onlar bizleri yerden kaldırmaya ve uyarmaya gelirler, "Ne yapıyorsun? O tarafa gitme. Orası tehlikeler ülkesi, ölüm ülkesi. Benimle gel. Seni

***Manevi dünyanın
elçileri yuvamızın
bulunduğu yerden:
ebedi nektar
ülkesinden bize haber
getirirler.***

ebedî nektar ülkesine götüreceğim." Bu elçiler bizleri uykudan, cahil çılgınlığımızdan uyandırmak için gelirler. Bu elçiler *Vaiṣṇava*'lardır, üstelik o ülkeden ve oraya gitmiş olan azizlerden söz eden Kutsal metinleri de getirmişlerdir. Metinler aracılığı ile inancımız yavaş yavaş gelişecek ve *sādhularla* daha yoğun ilişki içinde olacağız. Böylece daha hızlı gelişme kaydedeceğiz.

Kişinin kendi hisleri, gerçek ilerleme yapıp yapmadığının güvencesidir.

Hṛdayenābhyanujñāto. Kişinin gerçek ilerleme yaptığını kalbi onaylar. Aksi hâlde kişi, tatlı sözlerin etkisi ile, bir yöne sürüklenip ardından hayal kırıklığı yaşar. Bu tür ilişki samimi değildir sahtedir, kandırmacadır. Din adına bu tür pek çok şey yapılıyor, bir tür ticaret. Yine de bu gerçek farkındalık ve gerçek özgürlük yoktur anlamına gelmez. *Hṛdayenābhyanujñāto*, gerçek güvence kalbinizden gelen onaydır. "Evet, işte tam olarak istediğim bu. Böyle bir ilerlemenin mümkün olduğunu anlayınca diye, kalbimin en derin yerinden gelen dans etme arzusu hissediyorum."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

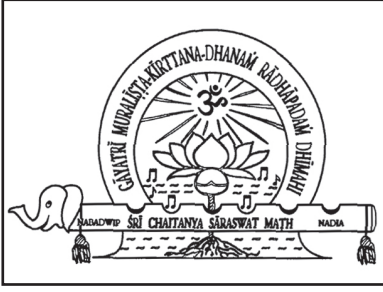
Bizler bu dünyada normal olarak eylem adamıyız, enerji depolamak üzere çevreyi ve doğayı kendi çıkarımız için kullanırız. Keyfimizce kullanmak için hiç durmadan daha fazla enerji depolamaya kalkışırız, gerektiğinde kullanmak üzere birşeyler istiflemeye çabalarız. Genellikle, burada yaşayanların yapısı böyledir. Ve eğer bu çabanın karşısına engel çıkarsa o zaman yaşamın amacına yani enerji depolamaya ters düştüğü için bu ortamı çok kötü olarak nitelendiririz. Ancak, içsel zenginliğin önemini hatırlatmak için bize verilen öğüte göre; iç yapının, içsel varoluşumuz için, yani içteki insan için daha fazla zenginlik biriktirmeye kayıtsız kalması, bize dış yapıdan daha fazla zarar verir. Bu noktayı hatırimızdan çıkarmamalıyız: dışarıdan gelen o kadar önemli değildir—bir sürü şey gelir ve gider. Şu anda düşüncemizin merkezinde olan bedenimiz bile yok olup gidecek, öyleyse bedenle ilgili olarak onca enerji depolamanın ne gereği var? Ruhunuzun derinliklerindeki gerçek insanı uyandırın. Onu bulun ve onun için yardım toplamaya çalışın. Bu kampanya

İçinizdeki beni ve özbenin yaşadığı iç dünyayı bulun. O yuvayı bulmaya çalışın.

yalnız bir *sādhu* ile, bir azizle bağlantı kurulduğunda gerçekleşir.

Bir azizle karşılaşmadığımız, içsel anlam ve yaşamın özü hakkında sözler işitmediğimiz gün kaybolmuş sayılır. Bunun bilincinde olun. Her açıdan ve ne olursa olsun dikkatinizi kendinize çevirin. Kendi beninizi bularak kendi çıkarınızı kollayın. Dış dünyaya ve çevreye önem vermeyin, gerçeğe, içsel zenginliğinize dalın. İçinizdeki beni ve özbenin yaşadığı iç dünyayı bulun. O yuvayı bulmaya çalışın. Tanrı'ya dönün, yuvanıza dönün. Enerjinizi yalnızca

Nereden geldim? Nasıl yaşamaktayım ve geleceğim nasıl olacak?

yuvanıza gitmek için kullanın, başkalarının ülkesinde, ölüm ülkesinde başıboş dolaşmak için değil. Ölüm ülkesinden ne pahasına olursa olsun uzak durun ve ebedî toprağı anlamak için her an çaba gösterin. O toprağın bir üyesi olduğunuzu öğrenmeniz gerekiyor. Yuvanıza ne olduğunu ve neden size ait olduğunu öğrenmeye çalışın. *Yuvanın rahatlığı* ne anlama gelir? Yuvanın rahatlığı doğuştan üzerinde hakkımız olan doğal ortam anlamına gelir. Şu anda yuvamızda değiliz, bu gerçeğe yüz yüze gelmek zorundayız. Ama eğer içimizde onu

26

arayıp bulmak için büyük bir özlem varsa şanslı sayılırız.

Bizim için gerekli olan şey içimizdeki bu susuzluğun nasıl giderilebileceğini bulmaktır. Şöyle hissetmeliyiz: "Dünya burada, ben de buradayım, ama bu bana doyum vermiyor. İçimdeki ben nasıl doyuma ulaşabilir." Bir eksiğimiz var, bu eksik hangi yolla giderilebilir? Şu anda etten kemikten bir bedene sahibiz. Ancak bu bedenle ilgili ne varsa hepsini —kemikleri, sinir sistemini, kanı, v.b. bilmek gereksizdir. Kanın bileşimini bilmek gereksiz detaydır. Sorulamamız şu yönde olmalıdır: "Ben kimim, neden sıkıntı içindeyim? Bu sorunlardan kendimi nasıl kurtarmam gerektiğini bilmiyorum." Genel olarak sormamız gerekenler bunlardır, ilgimizi bu konulara vermemiz gerekir.

"*Athāto brahma-jijñāsā* – nereden geldim? Nasıl yaşamaktayım ve geleceğim nasıl olacak?" İlgilenmemiz gereken esas sorular bunlar olmalıdır. Cevap bulmak için enerjimizin tümünü buna yoğunlaştırmalıyız. Bu yalnız bir kişiye —bana— ait değildir, tüm yaratılışın sorunudur.

Her şeyin kaynağını araştırmak doğru sorgulamadır, oysa şunu bunu ve bunun gibi yüzlerce şeyi sorgulamak kısaca enerji kaybıdır. *Śāstrik* (Kutsal Metinlerdeki) sorgulama şöyle ifade edilmiştir: "Nereden geldim? Beni ayakta tutan nedir? Geleceğim nasıl olacak? Neden huzursuzum? İçsel mutluluğu nasıl elde edebilirim?" Bütün sorgulama bu standart yolu izlemelidir. Aksi hâlde yapılan sorgulama hastalıklı olur, doğru sorgulama olmaz. Merakın sonu gelmez, giderek de artar, bu nedenle nasıl soru sormamız gerektiğini, doğru sorgulamayı, enerjimizin hangi yolla değer kazanacağını, boşa harcanmayacağını öğrenmemiz gerekir.

Sorgulama, gerçek amaca nasıl ulaşacağımızı bulmaya yöneldiği zaman güvenilirlik kazanır. Onun için enerji biriktirmek ve bu enerjiyi doğru kanalda kullanmak zorundayız. İçinde bulunduğumuz dönem Kali-yuga dönemi yani kavga dönemidir — ve yaşamın gerçek ve bize yardımcı olacak yegâne gereksinimi ermiş kişilerin yanı ve Kṛṣṇa'nın Kutsal Adı'dır — *sādhu-saṅge kṛṣṇa-nāma*. Aksi

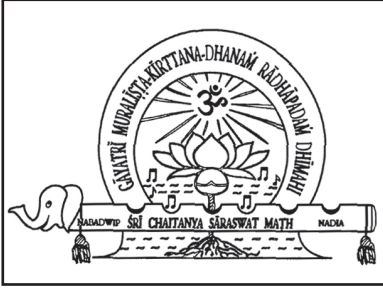
Çözüm tek kelimeyle "sādhu-saṅga" da, yani azizlerle bağlantıda olmakta yatar.

hâlde, bundan saparsak atacağımız her adımda yanlış yönlendirilebiliriz.

sādhu-saṅge kṛṣṇa-nāma ei mātra cāi saṁsāra jinite āra kona vastu nāi

Śrī Chaitanya Mahāprabhu bunu tüm öğütlerin özü olarak verdi, ve hoş olmayan durumlardan kurtulmamızda bize destek olacak bundan daha yararlı birşey yoktur.

O der ki, *sādhuların* birlikteliği olmadan Kṛṣṇa'nın adını zikretmek, ilerlememizin çok zor olacağı anlamına gelir. Bu nedenle tek kelimeyle çözüm

Kendinizi gerçeklik boyutunu bulma düzeyine yükseltin... orası ölüme yem olamaz

sādhu-saṅga'dadır. Belirli ölçülere sahip olan idrak sahibi bir ruhun desteğini almalıyız. İşte o zaman her şey yerli yerine oturur. *Sādhuların* kralı ise *Guru'dur*. *Gurudeva* insanlara rehberlik eden iyi kişilerin kralıdır. Bize en doğru şekilde yol gösterecek olan kişi *Guru'dur*. Aksi hâlde, ileri şeyleri anlamada kime inanıp güvenebiliriz ve kime tam anlamıyla boyun eğip teslim olabiliriz? Guru, sorularımızın cevaplarını, her türlü eksiği karşılayacak şekilde veren kişidir. Onun aracılığı ile yukarıdan, çok daha üstün sevgi

ortamından, ileri düzeyde talimat gelir. Hepimizin o yüksek ve en ince dalga ile iletişim kurmamız gerekir, bundan da çok yarar sağlayacağımız kuşkusuzdur. Genel düşünce budur.

Özetlersek, daima daha üstün aracının, daha üstün mekânlardan gelen ileri düzeydeki düşünürlerin hizmetinde olmaya çalışmalıyız. Bu şekilde yaşamın daha yüksek ve çok daha ince katıyla ilişkiye gireriz. Farklı akımların farklı türleri ve odak noktaları vardır, farklı kayıplar ve kazançlar vardır ancak bizim amacımız en üstün olanla bağlantı kurmak olmalıdır. Yaşamın çekiciliği bitti. Bunu anlamalıyız. Zaten tüm yaşananların bayat olduğu konusunda yeterince deneyim sahibi olduk. Nerede dört düşman, yani *janma*, *mṛtyu*, *jarā*, *vyādhi*—doğum, ölüm, yaşlılık ve hastalık varsa orada gerçek mutluluktan söz edilemez. Ölümün olduğu yerde mutluluk olamaz. Böyle bir mekânda her an ölüm tehdidiyle karşı karşıyayız, dolayısıyla burada cazibe yok: cazibe tamamen tükendi. Öyleyse, büyük bir hevesle, nerede yaşayabiliriz diye sormamız gerekir. Tam anlamıyla yaşayabileceğimiz daha üstün bir mekân seçmeliyiz.

yad gatvā na nivartante,
tad dhāma paramaṁ mama

(Bg.15.6)

Śrīmad Bhagavad-gītā'da
Kṛṣṇa şöyle der, "Bu ölümlü
boyuta geri gelmenin olmadığı
yer, Benim yüce ülkemdir."

ābrahma-bhuvanāl lokāḥ,
punar āvartino 'rjjuna
mām upetya tu kaunteya,
punar janma na vidyate

(Bg. 8.16)

O, Arjuna'ya şu talimatı
verir, "Süreklilik sadece Benim
boyutumda mümkündür. Oysa
bu boyuttaki işlerin tümü, hatta
bir kralın işi bile, aynen düş
gibidir. O hâlde bu düşler dün-
yasından kurtulmak ve gerçek-
liğe ulaşmak istiyorsan, ne
kadar latif olursa olsun, kendini
gerçekliğin o ince boyutunu
bulma düzeyine yükselt, çünkü
orası ölüme yem olamaz. Ener-
jini, sürekliliği olan bir şey
oluşturmak için topla. Şu anda
enerjini bir an sonra yok olacak
bir şeye yatırırıyorsun, ne aptalca
bir girişim.

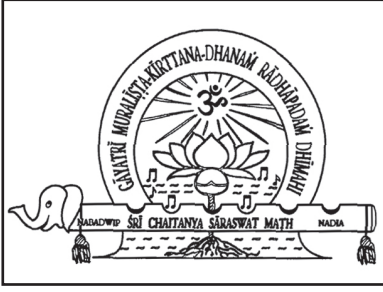

***Kendi dostunuz olun:
kimse size kendi
kendinize vereceğiz
yardımdan daha
fazlasını veremez.***

uddhared ātmanātmānam,
nātmānam avasādayet
ātmaiva hy ātmano bandhur,
ātmaiva ripur ātmanah

(Bg.6.5)

"Bilin ki siz kendinizin dos-
tusunuz. Ama aynı zamanda da
kendinizin düşmanı. Eğer ger-
çek ilerleme için kendi geliş-
menize özen göstermiyorsanız
kendinizin düşmanısınız de-
mektir. Oysa kendi dostunuz
olabilirsiniz Kimse size kendi
kendinize vereceğiniz yardım-
dan daha fazlasını veremez."

Ruhanî yaşamda gelişmenizi kanıtlayan pek çok işaret ortaya çıkacaktır.

**bandhur ātmātmanas tasya,
yenaivātmātmanā jītaḥ**
(Bg.6.6)

"Eğer bir parça iradeniz varsa enerjinizi, yoldan çıkmasına meydan vermeden toplayın ve gerçekten gelişebileceğiniz doğru kanala yöneltin. İşte o zaman kendinizin gerçek dostu olursunuz. Ama, sömürü, tepki ve acılar ülkesinde hareket etmek isteyen daha alt yapıdaki farklı duyuların sizi hiç durmadan yönetmesine izin verirsiniz o zaman kendinizin düşmanı sayılırsınız. Bütün bunları göz önünde bulundurun."

**vimṛśyaitad aśeṣeṇa,
yathecchasi tathā kuru**
(Bg.18.63)

"Dikkatle ve derin derin düşünün, ardından da ne yapmak gerekiyorsa doğru adımı atın." İnsan yaşamı son derece değerlidir. Ayırt etme gücünüz vardır, ama eğer tepki dalgasının zoruyla bir ağacın, bir hayvanın ya da başka bir şeyin bedenine girmeniz gerekirse, bu güçten yoksun bırakılırsınız. Bir sonraki yaşamınızda kesinlikle hayvan bedeni alma düzeyine inmeyeceğinizi söyleyebilir misiniz? Hayvan bedeni almayacağınız konusunda güvence var mı?

Her türlü eylem ve gelişme sadece ölüm ülkesinde yer alır diye bir şey yoktur. Gelişme sadece karanlık ve cehaletle sınırlanmış değildir. Eğer pozitif gelişme içinde yer alırsanız gerçek gelişmenin ne olduğunu hissedebilirsiniz. *Hṛdayenābhyanujñāto* — gelişmenizi içsel onayınızla, kalbinizin onayı ile hissedip algılayacaksınız. Size sahte ümitler verilmiyor, öldürülme, işkence görmek, aşağılanmak üzere yabancı bir ülkeye götürülmüyorsunuz. Bu söz konusu değildir.

**bhaktiḥ pareśānubhavo viraktir
anyatra caiṣa trika eka-kālah
prapadyamānasya yathāśnataḥ syus
tuṣṭiḥ puṣṭiḥ kṣud-apāyo 'nu-ghāsam**

(Bhā: 11.2.42)

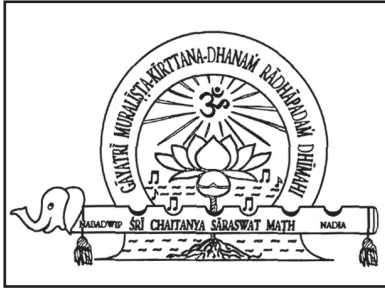
Śrīmad-Bhāgavatam'daki bu ünlü *śloka* der ki: bir şey yediğiniz zaman mideniz şahitlik yapar. "Evet yiyorum," der. Açlık giderilir, beden beslenir ve doymuş olmaktan dolayı tatmin duyulur. Beden beslenir ve güç kazanır, bir yandan da yemiş olmanın içsel onayı hissedilir. Bunun da ötesinde daha fazla yeme gereği duyulmaz. Aynı şekilde ruhanî yaşamda da gelişmenizi kanıtlayan pek çok işaret ortaya çıkacaktır.

Şu anda insan bedenine sahibiz ve zaman da bizler için son derece değerli, ama yanlış uygulama yüzünden boşa harcanıyor. En değerli enerjimiz uygunsuz kullanım nedeniyle kaybolup gidiyor. *Uttiṣṭhataḥ jāgrataḥ prapyo varāṇ nibodhataḥ*—o hâlde uyanın, ayağa kalkın ve yalnız kendinizin değil başkalarının da bu kampanyaya katılmaları için onlarla konuşun, bu uygulama, daha fazla yardımın belirgin bir şekilde bize dönmesini sağlayacaktır.

***Diğer adanmışlarla
birlikte yoğun
program içinde
olunca maddesel
konulara ayıracak
vaktimiz olmaz.***

Esas olan şudur, daha ileri bir aracının rehberliğinde, kendimizi adanmışlık faaliyetlerine vermeliyiz ve yoğun bir program içinde olmalıyız, böylece önemsiz maddesel konulara ayıracak vaktimiz olmayacaktır. Diğer adanmışlarla birlikte, böyle yoğun program içinde olmak bizlere çok yarar sağlar.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İçsel tatmin, dertli dünyanın şu anki ortamını önemsememek, paha biçilmez bir erdemdir. Ruh bölgesine yaklaşımdır. Gerçek *bhakti*, adanmışlık, *ahaitukīdir* yani nedensizdir. Nedensizdir ve kendi başıdır. Hegel'in de sözünü ettiği gibi gerçeklik kendi başıdır. Gerçeklik soyut birşey değildir, gerçeklik bir sistem demektir, kendi başına var olan bir sistem demektir. Gerçeklik *anādidir* ve *ahaitukīdir* yani ebedîdir ve hiçbir şey onu üretmez. Onun kendi nedeni *Bhaktidir*. *Bhaktiyi* anlamada bize yardımcı olacak tanımlar bunlardır. *Bhakti* başka bir şey tarafından yaratılmamıştır, ebedî olarak vardır ancak üzeri örtü-

lüdür, örtünün kaldırılması ve ortaya çıkarılması gerekir. O gizli şekilde mevcuttur. Dış yardımla yavaş yavaş ve gelişerek ortaya çıkar: adeta uykudadır— onu uykudan uyandırmak gerekir. *Anyābhilāṣa*, *karma*, *jñāna*— geçici arzular, planlı sömürme ve işi bırakma girişimleri örtüleri oluştururlar. Bu örtüleri kaldırmak zorundayız. İşte o zaman *bhakti* saf ihtişamı ile ortaya çıkar.

Daha üst gerçeğe yakınlık duymak ve cazibesine kapılmak çok ender bulunabilen bir şeydir; özellikle de düşüncenin, bilgi de dahil her şeyi sömürmeye yöneldiği bu modern çağda. Bilgi, sömürünün kölesi olduğu için çok fazla zarara neden olur. Atom enerjisi ve başka pek çok bilimsel araştırma büyük acıların nedenini oluşturur: dünya her an yok olma tehdidiyle karşı karşıyadır. Bilgi bizleri öyle bir noktaya getirdi ki her an her şey bitebilir. Bu bilgi denen şey, intiharı çağırır. Dünyada bu tür bilginin artması, sonunda intihar edeceğimiz anlamına gelir. Sömürü tepki demektir. O hâlde, genel, topyekûn sömürüyü benimseyecek olursak sonuç *pralaya*, *mahā-pralayadır*— yok oluştur— toptan yok oluş.

İster atom bombasıyla, ister başka bir doğal olayla *pralaya* gelecektir; ardından yeniden yaratılış, doğum ve ölüm, doğum ve ölüm... Her birey yeniden doğacak, tekrar ölecek; tüm güneş sistemi de aynı şekilde doğacak ve tekrar tekrar ölecek.

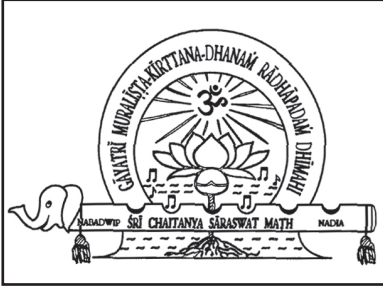
Eğer bu tutsaklıktan kurtulmak istiyorsak duyularımızla algıladığımız bu atmosferi bırakmak zorundayız. *Bhagavad-gītā*'da ve *Upaniṣadlar*'da bundan söz edilmektedir, *indriyāṇi parāṇy āhur*. Duyularımız en başta gelir. Çünkü eğer göz, kulak, burun, dokunma v.b. olmazsa o zaman dünya da olmaz. Duyularımız olduğu için dünya var. Deneyim dünyasında duyularımız son derece önemlidir. Sonra — *indriyebhyaḥ param manah* — içteki zihin gelir. Peki zihin nedir? İçimizdeki seçim yapan beceridir, "Bunu isterim, şunu istemem." Bir şeye sempati duyarız, başka bir şey ise hoşumuza gitmez. İçimizdeki zihnin ilkesi budur. Zihin duyulardan daha önemlidir, çünkü eğer zihnimi bir şeye vermezsem önümden geçen kişi için şöyle diyebilirim, "Ah! Onu fark etmedim. Onu göremedim ve duymadım. Zihnim başka

Duyulara sahip olduğumuz için dünyamız var, oysa zihin daha üstündür.

yerdeydi." O hâlde zihin merkezdedir ve duyulardan daha önemlidir.

Duyular, dış dünyadan daha önemlidir ve zihin de duyulardan daha önemlidir; çünkü eğer zihin almaya açık değilse o zaman kapılara benzeyen duyular da bir işe yaramaz. Ardından — *manasas tu parā buddhir* — içimizde izlenmesi gereken bir başka ilke daha vardır, adına akıl yürütme, muhakeme denen ince bir şey, *buddhi*. Bunun özelliği nedir? Zihin "Ah! Onu alacağım," der ama *buddhi* şöyle işe karışır, "Yok, hayır. Onu alma, o sana

Ruh bir ışık zerresi gibidir ve ruhlardan oluşan bir ışık ülkesi vardır.

zarar verir. Onun yerine bunu al, bu sana yararlı." Bu seçme becerisi içimizde var olan daha üstün bir ilkedir.

Bunun ardından—*buddher yah paratas tu sah*—akıldan bile üstün olan ruh gelir.

Bu şekilde sırasıyla elemanları izlemeliyiz. Duyularımız dış dünyadan daha önemlidir; zihin duyularımızdan daha önemlidir; ve zihnin de ötesinde ondan daha önemli, daha ince ve daha güvenilir olan akıl yürütme vardır; ardından—*buddher yah paratas tu sah*—*buddhi*'nin de üzerinde başka bir şey vardır; o şey ruhumuz-

dur. Ruhun yapısı, özelliği nedir? Ruh ışık gibidir.

Kutsal metinlerde bu konuda bir örnek var. Mehtaplı bir gecede, ayın önünde onu örten bir bulut olabilir, ama bulut ancak ay ışığı sayesinde görülebilir. *Vedalar*'ın derleyicisi Vyāsadeva, *ātmān*ın işte o aydınlatan ay gibi olduğunu söyler. Veya *ātmā* güneş gibidir: güneşi bir bulut kapatmıştır ama bulut güneşin ışığı ile görülür. Aynı şekilde *ātmā* içimizde bir ışık noktasıdır ve kendi zihinsel sistemimizi, arka planda ay veya güneş olduğu için hissedebiliriz. Eğer ışık kaldırılırsa her şey ölür. Zihin sistemi, akıl, seçme becerisi ve dış dünyadan bilgi edinmemize yarayan daha pek çok kanal, bu ışık ortadan kaldırılırsa tümünden değerini yitirir. İşte o ışık *ātmādır*; o, bir ışık huzmesindeki bir noktadır. Ve düzey olarak buradaki diğer bütün şeylerden tamamen farklıdır. Ruh bir ışık zerresidir ve ruhlardan meydana gelen bir ışık ülkesi vardır; bu şekilde gelişim tekrarlanır: öznelden yüce öznele ve ruhtan Yüce Ruha, *ātmādan Paramātmā*'ya doğru bir gelişim. Bu dünyada nasıl eter, hava, ısı, su, toprak,

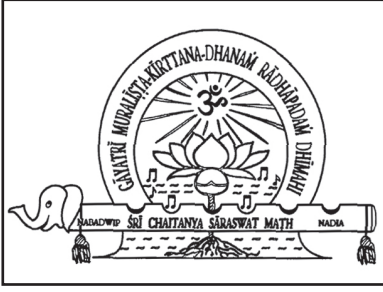
taş bulunuyorsa ve maddesel varoluş bu türlü geliyorsa, aynı şekilde daha ince dünyada da gelişim sürmektedir: akıldan ruha, sonra Yüce Ruha ve Yüce yüce ruha doğru... Bu şekilde öznellik, sonsuzluğa doğru akar, yüce öznel doğru ilerler.

Darwin evrim teorisinde, her şeyin maddeden geldiğini öne sürer. Ona göre rahimde bile, ilk önce, büyüyen maddesel birşey vardır ve bu maddenin gelişmesiyle birlikte, zaman içerisinde bilgi de gelişir. Genel olarak ifade edilirse Darwin bilincin maddeden kaynaklandığını düşünür. Oysa, kutsal metinlerdeki gerçekleri izleyenler buna inanmazlar. Onlar, bilincin her şeyin temeli olduğunu ve tüm varoluşun bilinç okyanusunda yüzmekte olduğunu söylerler. Bu öznel evrimdir. Darwin ise nesnel evrimden söz etmektedir. Oysa Vedik Metinlere göre her şey öznel evrim sınıflamasına girer. Avrupalı bir düşünür olan piskopos Berkeley'in dediği gibi, "Zihin dünyada değil, dünya zihindedir." Her şey bilinç boyutunda yüzmektedir. Her şeyi var eden, her şeyi öngören bilinçtir.

***Her şey bilinç boyutunda yüzer.
Her şeyi var eden bilinçtir.***

Darwincilere göre başlangıçta fosil vardı. Peki ama fosil nedir? Fosil belli bir kavram demektir ve bu kavram da bilincin bir parçasıdır. Bu nedenle, biz bilincin en başta gelen, en özgün konu olduğunu iddia ediyoruz. Başlangıç olarak neyi gösterirseniz gösterin, ondan önce bilinç vardı, aksi hâlde hiçbir şey hakkında hiçbir şey söyleyemezsiniz. O hâlde Vedik gerçek şunu ifade eder; Brahman—Mutlak'ın her yerde var olan formsuz yönü —ruhların kaynağıdır ve ruhun yani *ātmān*ın üzerinde ise Yüce Ruh yani *Paramātmā* vardır.

İlerlemeye devam et, merkezî gerçeğe doğru ilerle, çünkü bu insan yaşamı en iyi fırsatı sağlar.

Maddesel dünyalarda tüm gelişim karanlık taraftadır. Oysa bir de aydınlık taraf vardır; birçok coşku dolu faaliyetle, haz ve mutluluk okyanusundaki bir çok dalgayla var olan bir de ebedî dünya bulunmaktadır.

Bu yaşamda görevimiz ne olmalıdır, insan yaşamının özel önemi nedir ve bu yaşam nasıl kullanılmalıdır, bunları bu şekilde anlamamız gerekir. Pek çok dinsel görüş vardır ancak bizler, gerçeğin peşinde olanlar, o görüşler arasında uyum sağlayacak bir sonuç bulmak

zorundayız, bunun için de karşılaştırmalı bir incelemeye girişmeliyiz.

Kutsal Metinlerde, olduğumuz yeri çok kolay değiştirmememiz gerektiğinden söz edilir. Örneğin bir komutan ordusuna, "Konumunuzu değiştirmeyin. Gerekirse bu uğurda ölümler," der. Ancak fırsat çıkınca şöyle diyecektir, "İlerleyin." Aynı şekilde, *śāstra*, yani Kutsal Metinler, "Geçmiş karmanıza göre nerede doğduysanız, nerede duruyorsanız oradan ayrılmayın, aksi hâlde düşebilirsiniz," der. Ama aynı zamanda uygun fırsat çıktığında, "Mutlak'a doğru ilerle! daha fazla ilerleme kaydet," der. *Bhagavad-gītā*'da şu sözlere yer verilir, "Önceki eylemden elde etmiş olduğun konumu kolay kolay terk etme, gerekirse orada öl!" Ancak öte yandan Kṛṣṇa şunları da söyler:

**sarvva-dharmmān parityajya,
mām ekam śaraṇam vraja**

"Merkeze doğru ilerleme fırsatı yakaladığın zaman, her ne pahasına olursa olsun ilerlemelisin." Bu devrimci yöneldir. Biri yasalara bağlı yön-

temdir, diğeri ise devrimci yöntem. Devrimci yöntem her türlü riski alarak ilerlemektir, merkezdeki gerçeğe doğru yürümektir ve insan olarak sürdürdüğümüz bu yaşam bize en iyi fırsatı verdiğinden ilerlemek için ne gerekiyorsa onu yapacağız.

Ayırt etme ve karar verme becerinizden sadece insan yaşamınızdayken yararlanabilirsiniz. Eğer bu konumu yitirir, hayvan ya da bitki yaşamı alırsanız, bağımsız ve kendi isteğinizle karar verebilmek için ne zaman yeniden geri geleceğinizi kimse bilemez. Bu yüzden bu insan yaşamı çok önemlidir ve onu sadece hayvan yaşamındaki *āhāra*, *nidrā*, *bhaya*, *maithuna* — yeme, uyuma, her an tetikte olma ve duyusal zevk alma uygulamalarıyla kötüye kullanmamanızdır, çünkü bunlar sizi pek çok yere götürür. Eğer bir hayvan olursanız ya da kuş, solucan, böcek, vb., olmak için her yere girer çıkarsanız bu zevklerin hepsine sahip olursunuz, ama ruhu geliştirme, dini geliştirme, doğru işlevinizi geliştirme şansı, insan formundaki yaşamdan başka yerde

İntihar etme — gelişme kaydet ve kendini kurtar.

elinize geçmez. Azizlerle birlikteyken durum her yönüyle ele alınır; böylece yaşamınızda ilerleme kaydeder kendinizi kurtarırsınız. Oysa insan yaşamı aldığınız halde bu fırsatı kaçıırırsanız, intihar ediyorsunuz demektir, hatta ondan da beterdir. İnsan olarak doğup da kendisine doğru şekilde yardımcı olmak için çabalamayan, bütünüyle kendi kurtuluşu için çaba göstermeyen, intihar eder.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Śrī Guru ve Lütü

*Aşağıdaki yazı
Śrīla B.R. Śrīdhar Dev-
Goswāmī Mahārāj'ın
1934 yılında*

*The Harmonist'te yayınlanan
yazısıdır.*

Yanılmak insana mahsus-
tur. İnsan mükemmel olmadığı
için yanılmak kaçınılmazdır.
Buna rağmen kimse kusurlu,
eksik kalmak istemez. Herkesin
içinde mükemmel yönelmiş
canlı bir unsur bulunur. Eğer

böyle olmasaydı hiçbir eksik-
lik hissetmezdik. Mükemmel
olan eğilimimiz kuşkusuz çok
zayıf ve sınırlıdır, aksi hâlde
bir anda amaca ulaşabilirdik.
Sınırlı kapasitemiz ve mükem-
mele yatkınlığımız, rehberliğe ya
da *Guru*'ya yani başımızda yer
açar.

Mükemmel olmayan, dış
yardıma ihtiyaç duymasaydı
mükemmel olurdu. Mükemmel
olan, Kendi rızasıyla kudretini
gösteremeseydi veya başkala-
rına yardım edemeseydi
mükemmel olmazdı. O halde,
mükemmel yani Mutlak
Gerçeğe götüren rehberlik,
kaçınılmaz olarak Mutlak'ın
Kendi işlevidir. Ve bu işlevin
tezahürüne vasıta olan kutsal
aracı ise *Śrī Guru*, ya da kutsal
rehberdir.

Mutlak Gerçeğin peşinde
olan kişinin *Guru*'ya teslim
olması kaçınılmazdır. Ancak
bir grup düşünür, bilimsel
araştırmaların ortaya çıkışı
gibi, daha üstün manevî bilgi-
nin içimizde gelişebileceğine
inanır. Bu kişiler, Mutlak bil-
ginin en temel yapısından
habersizdirler; yalnız O Mutlak
öznedir, bunun dışında bizler

de dahil her şey, yapısal olarak Onun her şeyi bilen bakışının karşısında birer nesne olarak bulunuruz. Gözün zihni görmesi olanaksızdır; ancak zihin aldırış ederse göz zihinle bağlantı kurabilir. Aynı şekilde, bizlerin mutlak bilgi ile bağlantımız bütünüyle Onun güzel iradesine bağlıdır. Yalnızca Onun aracısına, manevî öğretmene güvenmeliyiz. Çünkü O, kendisini *Guru* aracılığı ile yaymaktan hoşlanır.

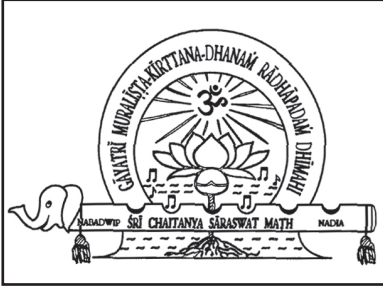
Bizim insan toplumu, en gelişmiş kültür yapılarıyla dinamik mutlağın yalnızca bir zerresini oluşturur. Nasıl olur da, dolaysız ve pozitif bir yöntem olan vahiy dışında, şartlanmamış sonsuzun doğa üstü bilgisini kavramayı, ya da içimizde geliştirmeyi umma cesaretini gösterebiliriz? Kendisini Kendi araçları vasıtası ile yayma hakkını elinde tutan, her şeyi bilen ve her şeye gücü yeten mutlak karşısında, tüm entelektüel devler cüceden başka bir şey olmadıklarını kanıtladılar.

Ancak, bildiğimiz kadarıyla ve içtenlikle şunu söylemek gerekir ki sahte bir aracıya tes-

Herkesin içinde mükemmele yönelmiş canlı bir unsur bulunur.

lim olmamaya dikkat etmeliyiz. Elbette bu noktada kendimize fazla yardımcı olamayız; çünkü içinde bulunduğumuz konumda, daha önceki *samskara* yani elde etmiş olduğumuz yapı bizi yönlendirmektedir. "Aynı türden kuşlar bir araya gelirler." Ancak, genelde alışkanlık denen şeyin hakimiyetinde olduğumuz hâlde, bir yere kadar özgür seçim olanağı bulunmaktadır, özellikle de insan soyu buna sahiptir. Aksi hâlde düzelme olanaksız olurdu, ceza ise intikama dönüşürdü. Gerçek kendisini göstere-

Işık saçan gerçek rehber, olgulara vakıf bütün profesörlerden üstündür.

bilir. Işık kendi pozitif kanıtı için karanlığa gerek duymaz. Güneş kendi başına tüm ışıkların üzerinde egemenlik kurabilir. Açık ve taraf tutmayan bir göz, olgulara vakıf bütün profesörleri aşan *sad Guru'nun* (gerçek rehberin) ışığını görebilir.

Śrī Guru, kendisini başlıca iki yolla gösterir; içsel yönlendiren olarak ve dışsal ilkeleri koyan olarak. Mutlağın bu iki işlevi bireysel ruha, öğrenciye, mutlak amaca ulaşmasında yardımcı olur. Düşmüş hâlimizle içsel rehber çizdiği

doğru yolu yakalayamayız. Bu nedenle dışsal yol göstericinin merhametli tezahürü tek yardımcımız ve umudumuzdur. Ama öte yandan, sadece içimizdeki *Guru'nun* lütfu ile dıştaki gerçek yol göstericiyi fark edebiliriz ve onun kutsal ayaklarına teslim olabiliriz.

Has öğrenci, her zaman şu gerçeğin farkında olmalıdır: sahip olduğu en ileri manevî servet, Mutlak Tanrı'nın cömert bir bağışdır, talep edilecek ya da uğruna savaş verilecek bir hak değildir. Bizler, yapısal olarak, yalnızca Tanrı'nın lütfunun doğru alıcıları olmak üzere donatıldık. Bu açıdan bakıldığında net olarak anlaşılmalıdır ki bireysel ruh asla Mutlak Kişi ile temelde aynı olamaz. Hatta özgürlük ya da tam farkındalık durumuna ulaşıldığında bile bireysel ruh Tanrı ile bir olamaz. Birlik yanılığısı, Mutlak Şahsiyetle, ebedî, ruhanî ve mutluluk dolu evini çevreleyen ışıklı yörünge'nin bir olduğu şeklindeki tembelce yapılmış bir açıklamadır. Gerçekte, bireysel ruh Yüce Tanrı'nın orta değerdeki belli bir enerjisinin yalnızca bir

parçasını oluşturur ve böyle olduğu için de her iki yönden etkilenmeye açıktır. Bireysel ruh, Mutlak Varlıktan hem nitelik hem de nicelik olarak farklıdır; o, mutlağa bağımlı bir varlıktır yalnızca. Başka bir deyişle, Mutlak Tanrı Kırşna, efendidir ve bireysel *jīva* ruh ise yapısal olarak Onun astıdır, hizmetkârdır.

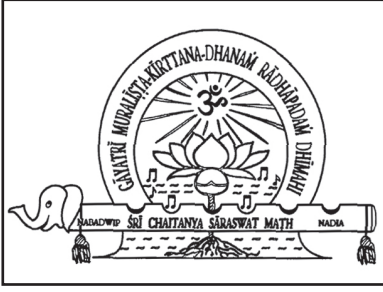
Böyle bir ilişki *jīva* için süreklidir ve gerçekten de sağlıklıdır. Özgür seçiminden kaynaklandığı ve çok fazla olumlu karşılık alındığı için bu ilişkiden kölelik kaygısı doğmaz. *Jivanın* özgürlüğü ve bireyselliği Mutlak İyi'ye teslim olmaktan dolayı, değil zarar görmek, yalnızca Onun içinde gerçek anlamda gelişir. Bireysel özgürlük ve bireysel çıkar mutlağa ait olanların ayrılmaz parçasıdır ve bu nedenle onlar kendilerini orada evlerinde hissederek. Aynı, balığın kendisini suyun içinde rahat hissetmesi ya da bir hayvanın kendisini sağlıklı bir ortamda iyi hissetmesi gibi. Oysa, Yüce Şahsiyetin özgürlüğü ve diğer bütün nitelikleri sınırsızdır ve aşkındır; dolayısıyla bütün gö-

Ruh için sürekli ve gerçekten sağlıklı ilişki.

reli varlıklar arasındaki uyum, sadece o niteliklerin kısmi işlevleri vasıtasıyla gerçekleştirilir.

Śrī Guru, Tanrı'nın Kendisi ile aynı olma ayrıcalığına sahip değildir, ama bütün normal enerjinin özünü tam olarak temsil eder ve Tanrı'nın en kapsamlı ve mükemmel hizmetini ve lütfunu kendisinde barındırır. Tanrı'nın en uygun hizmetkârı olduğu için, yanlış yönlendirilmiş ruhları en iyiye yöneltsin diye ona Tanrı tarafından güç verilmiştir. Bu nedenle *Guru*, bu ölümlü ve mutsuz dünyada, ölümsüz umudun ve

***Śrī Guru'nun eli,
ağlayan gözlerin
durmak bilmez
yaşlarını silebilir.***

çoşkunun ilahî habercisidir. Onun gelişi, acı çeken canlılar için en uğurlu ve mutlu olaydır; o çölde kaybolmuş gezgine yönünü gösterebilecek sabah yıldızının doğuşuna benzetilebilir. *Śrī Guru'nun* merhametli elinin hafif bir dokunuşu, ağlayan gözlerin durmak bilmez yaşlarını silebilir. Oysa bir kahraman veya yardımsever, acı çeken ruhun kök salmış kederini hafifletmek yerine, kendi fanatik ve boş girişimiyle, soru-

nu içinden çıkılmaz hâle getirir, aynı cahil bir doktorun talihsiz bir hastaya ilk heves, müdahale etmesi gibi. Ah, bu zavallı ruh *Śrī Gurudeva'nın* nedensiz lütfunu bir gün farketsin.

Kısaltmalar

Bg.: - *Śrīmad Bhagavad-gītā*

Bhā.: - *Śrīmad Bhāgavatam*

Kṛṣṇa şöyle dedi: "Neden uzaklardasın? Neden bunca zaman yuvadan uzakta yaşadın? Bunu nasıl başardın? Benden ayrı kalmaya nasıl dayanabildin? Beni terkettin ve birbiri ardından gelen yaşamlarını Bensiz sürdürdün. Yine de Bana dönmek için ne acılara katlandığımı biliyorum. Beni her yerde aradın, ev ev dolaşıp dilendin, çok kişi tarafından azarlandın, alay edildin, Benim için göz yaşı döktün. Bunların hepsini biliyorum. Ve şimdi, büyük acılardan sonra yeniden Bana döndün."

"Kayıp Hizmetkârı Sevgiyle Arayış"
(*Loving Search for the Lost Servant*)

Śrīla B.R. Śrīdhara Dev-Goswāmī Mahārāja

KİTAPLAR

Śrīla B.R. Śrīdhara Mahārāja:

- Adanmışlık Bekçisinin Vaazları: I-IV
- Altın Merdiven
- Bhakti-rasāmṛta-sindhu
- Bilincin Öznel Evrimi
- Gauḍīya Darśana Dergisi (kurucusu)
- İlahî Aşkın Altın Volkanı
- Kalp ve Hale
- Kayıp Hizmetkârı Sevgiyle Arayış
- Prapanna-jīvanāmṛtam
- Prema Dhāma Deva Stotram
- Śrī Guru ve Lütü
- Śrī Kṛṣṇa'yı, Güzel Gerçeği Arayış
- Śrīmad Bhagavad-gītā — Güzel Tanrı'nın Gizli Hazinesi
- Yuvanın Rahatlığı

Śrīla B.S. Govinda Mahārāja:

- Altın Düşünceler
- İlahî Rehberlik
- İlahî Özlemin Bereketli Ağacı
- Kutsal Hizmetkâr
- Kutsal Hizmetkârın Saygınlığı
- Özgün Kaynağı Arayış

Diğer Kitaplar:

- Śrī Brahma-Samhita (Bengali/İngilizce)
- Śrī Chaitanya Mahāprabhu, Yaşamı ve Öğretileri (Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura)
- Kutsal Dhama Nabadwip'in Gizli Hazinesi (Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura)

Daha fazla bilgi için lütfen web sayfamıza bakınız
<http://turkish.scsmath.org>

Yüce Lord'un Kutsal Adının Yüce Mantrası

**Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare**

**sarvvatra sarvva-kāleṣu ye 'pi kurvvanti pātakam
nāma-saṅkīrttanam kṛtvā yānti viṣṇoh param padam**

Her dönemde, her yerde ve ortamda günahları kanıtlanmış biri bile, o bile *Nāma-saṅkīrttan* gücüyle arınabilir ve Lord Viṣṇu'nun Yüce Mekânına ulaşabilir.

(Nandī Purāṇa)

**nāma-saṅkīrttanam yasya sarvva-pāpa-praṇāsanam
praṇāmo duḥkha-śamanas tam namāmi hariṁ param**

Tanrı Katının Yüce Şahsiyeti Śrī Hari'nin önünde eğilirim, Onun adını toplu olarak söylemek bütün günahları yok eder ve Ona saygı sunmak bütün mutsuzlukları giderir.

(Śrīmad-Bhāgavatam)

Lütfen Üzerinde Düşünün

"İç yapının, içsel varoluşumuz için yani içteki insan için daha fazla zenginlik biriktirmeye kayıtsız kalması, bize dış yapıdan daha fazla zarar verir."

"Geliştirici özün yapısı; ebedî varoluş, bilgi ve güzelliştir. Tek başına uyum yaratan organik bütün, Mutlak'ın elindeki algılanması olanaksız tüm benzerlikleri ve farklılıkları içinde barındırır. Mutlak güçte anarşi yoktur. Aksine, orada merhamet adaletin üzerindedir. Yücelik adaletin üzerindedir; aşkla, merhametle ve güzellekle ayakta durur. 'Ben mutlak gücüm, ama herkese dostça yaklaşırım. Bunu bilerseniz korku duymanıza asla gerek kalmaz. (*Śrīmad Bhagavad-gītā* 5.29)' Bu açıklama tüm acılarımızı dindirir. Bizler kargaşa ortamının kurbanları değiliz, ortam adildir ve herşeyi dikkate alır — gerçek bağışlayıcı ise bizim dostumuzdur."

*"Pozitif ve İlerici Ölümsüzlük"
Swamī B.R.Śrīdhar*

İnsanı düşündürüyor,
net ve pratik rehberliği ile
yaşamı her gün daha dolu yaşamayı sağlıyor.

Bu kitap
haz içinde ölümsüz olma umudunu
gerçeğe dönüştürüyor.

En okunmaya değer kitap...
...herkese umut ve güç veriyor.

Sri Chaitanya Saraswat Math,
Kolerganj, P.O. Nabadwip, District Nadia,
PIN 741302, W.B., Hindistan

ISBN: 978-975-98204-2-8

9 789759 820428